

tiltrænges en Støtte for Valutahandelen, for Valutamarkedet, for Nationalbanken, for de Faktorer, som nu i første Linie er sat til at medvirke til en Stabilisering af Valutaforholdene, og det vil da ogsaa være rimeligt og ønskeligt at medvirke til, at Stabiliseringen, Højnelsen af Kronen virkelig kan fortsættes, thi ogsaa derved aabner der sig Udveje for en Lettelse i den Diskontopolitik, som er gennemført, og som jeg før sagde ingenlunde omfattes med almindelig Velvillie i Befolkningen.

Desværre har jeg Indtrykket af, at der i den seneste Tid er ved at brede sig en vis Sorgløshed igen, en Optimisme, som manifesterer den Opfattelse, at i Grunden gaar det hele jo pænt nu. Der er jo ikke sket større Svingninger i den senere Tid, og disse 3—4—5 Uger, eller hvor længe det nu er, denne Tilstand har holdt sig, har skabt en vis Beroligelse, en efter min Mening alt for udbredt Beroligelse. Det er jo ikke saa, at de Foranstaltninger, der er gennemført, har øvet positiv Indflydelse paa det, der dog i høj Grad maa siges at have Betydning for Valutaen, nemlig Handelsbalancen. Jeg ved vel, at enkelte hævder, at Handelsbalancen ingen eller saa godt som ingen Indflydelse har, men de allerfleste, der har med Pengeforhold, Handelsforhold at gøre, repræsenterer dog den modsatte Opfattelse. I alt Fald synes jeg ikke, man fra Lovgivningens Side tør gaa videre frem uden at tage tilbørligt Hensyn til den Opfattelse, der hævder, at en Bedring af Handelsbalancen er paakrævet. Navnlig synes jeg ikke, man tør staa uforberedt, hvis der igen oprinder en Tid med Svingninger i Valutakurserne og med den Tendens, vi for meget kort Tid siden saa var den daglige, at Kronen faldt, og faldt stærkt, til Skade for alt sundt Erhvervsliv. Det er muligt, at Kreditindskrænkningen, saaledes som den er praktiseret af Nationalbanken, og Diskontopolitiken, som den er praktiseret, en Tid kan hjælpe noget, men der er jo ingen, som for Alvor mener, at man i ubegrænset Tid skulde kunne klare sig hermed, og der er navnlig ingen, som mener, at man med saadanne Foranstaltninger skulde kunne naa frem til den Højnelse af Valutaen, som dog er Formaalet, og som igen maa føre til Guldindløselighed hurtigst muligt og til den Indskrænkning af Seddelmængden, som jo maa være et væsentligt Formaal med den Valutapolitik, der maa føres i den kommende Tid.

For at underbygge og understøtte Be-

stræbelserne for disse videregaaende Foranstaltninger har vi ment det nødvendigt at give den Adgang, som aabnes ved det foreliggende Lovforslag. Det er min Overbevisning, at hele Landet, hele Befolkningen har Interesse og vil have en varig Interesse i en Bedring af Valutatilstanden, og at det derfor er i hele Befolkningens, hele Nationens velforstaaede Interesse, at man ikke atter ved denne Lejlighed forhindrer, at der aabnes Adgang til Iværksættelse af saadanne Foranstaltninger, som man fra Tid til anden maatte anse det for nødvendigt at iværksætte. Det er jo muligt, at dette Lovforslag ikke alene vil kunne løse Vanskelighederne — en saadan Tro tør jeg aldeles ikke nære —, det er muligt, at der senere maa skrives til Iværksættelse af endnu flere Foranstaltninger. Navnlig er der ingen Tvivl om, at en Bedring af Statsøkonomien hører til de Ting, der er absolut fornødne. En Indskrænkning af vor store Statsgæld, en Bedring af hele Statshusholdningen er utvivlsomt paakrævet, og dette ligger jo ogsaa indenfor de Opgaver, som den nye Regering i høj Grad beskæftiger sig med.

Imidlertid vil det være meget ønskeligt at faa aabnet en Adgang til Foranstaltninger som dem, jeg her kortelig har søgt at skitsere, og da alle ønsker denne ekstraordinære Sommersamling sluttet snarest muligt, hvad der med Tilslutning fra alle Sider har faaet Udtryk paa den Maade, at man regnede med at skulle kunne slutte Arbejdet i denne Maaned, skal jeg, idet jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag, tillade mig at udtale en Forventning om ogsaa indenfor denne Tid at se Landstinget medvirke til Tilvejebringelse af dette efter min Mening fornødne Resultat.

Madsen-Mygdal: Hvis man ved Genmællæsningen af det foreliggende Lovforslag begynder med Overskriften — og det er vel en ikke usædvanlig Fremgangsmaade —, faar man straks det Indtryk, at der her er Tale om et Lovforslag af ret underordnet Betydning, et Forslag, der giver visse supplerende Tillægsbestemmelser til en Lov, der for nylig er vedtaget af Rigsdagen, nemlig den Lov om Oprettelse af en Valutacentral, der blev vedtaget under 29. Marts d. A. Men en saadan Opfattelse er slet ikke rigtig. Det er ikke Tilfældet, at der her er Tale om et Lovforslag, som kun giver et Supplement til den Politik, der blandt andet medførte Oprettelsen af en Valutacentral, som vi har den nu. Her er ikke Tale om en Vi-